

Rzut oka na prawodawstwo Austrii w roku 1852.

(Dokończenie. Ob. Nr. 26, 29, 35, 39, 40, 41, 43 i 44 Dod. tyg.)

Dalej namieniamy tu najwyższy patent mocą którego ośmiuletnią kapitulację rozszerzono także na królestwo Dalmacyi, i drugi patent, mocą którego obowiązek służby wojskowej rozciągnięto także na Tryest. — Zaprowadzenie konskrypcyi wojskowej na Pograniczu wojskowym; celem tego rozporządzenia jest zebrać dokładne dane o ludności tamtejszej według jej najważniejszych naturalnych, obywatelskich i ekonomicznych stosunków, ażeby administracya państwa we wszystkich krokach wymagających znajomości tych stosunków, miała pewną postawę. — Cesarskie rozporządzenie z dnia 3. lipca 1852 postanawiające, że rzeczywisci oficerowie zostający w czynnej służbie, równie jak i pensyonowani, i w ogóle osoby należące do stanu wojskowego, niemają prawa wydawania weksłów. — Cesarskie rozporządzenie z dnia 31. lipca 1852, mocą którego zniszczono instytucyę landwery i zaprowadzono rezerwę w całej monarchyi z wyjątkiem pogranicza wojskowego. Powinność służby w rezerwie w tem zależy, że każdy żołnierz bez różnicy broni, po wysłużonej kapitulacyi, obowiązany jest w czasach zwyczajnych na dwa lata, na wypadek zaś wojny albo w czasie nadzwyczajnych zdarzeń, na czas trwania tych stosunków, wstąpić na wezwanie do czynnej służby. Podczas powinności służby w rezerwie podlega wojsko po największej części tym samym ustawom, co i w czynnej służbie; n.p. w sprawach karnych, w zawieraniu małżeństw, w sprawach majątkowych, paszportowych i t. d. Przez zaprowadzenie tej instytucyi jest państwo w stanie z oszczędzeniem finansów mieć zawsze w pogotowiu stosowną liczbę wpraw nego wojska.

II.) Wkońcu przytaczamy tu jeszcze niektóre przepisy wchodzące w zakres górnictwa i gospodarstwa wiejskiego w najobszerniejszem znaczeniu, a mianowicie:

1. Rozporządzenie z dnia 15. kwietnia 1852, mocą którego się nakazuje ścisły nadzór w górnictwie. Celem tego nadzoru jest, ażeby a) górnictwo nie zostało zaniedbane, b) ażeby tak było urządzone, izby życie i zdrowie górników nienarażano na niebezpieczeństwo, c) ażeby własność obca była zabezpieczona. Nadzór w górnictwie należy do władz górniczych i politycznych.

2. Organizacya c. k. naukowego zakładu leśniczego w Mariabrunn w niższej Austrii. Ten zakład naukowy nie jest instytutem miejscowym ale przeznaczony jest do kształcenia leśniczych dla całej monarchyi, w takiej bowiem objętości i z wyłącznem ograniczeniem się na przedmioty leśnictwa nieudzielają nauk w żadnym innym zakładzie państwa austriackiego, gdyż oprócz akademii górniczej i leśniczej w Schemnitz istnieje tylko jeszcze kilka prywatnych zakładów leśniczych, a i w zakładach agronomicznych nauczają po części gospodarstwa leśnego. Warunki przyjęcia do tego zakładu naukowego są: skończony rok osiemnasty życia, ukończone wyższe gymnazyum z nauką linearnych rysunków, albo ukończone nauki na wyższej szkole realnej, albo nauka niższej matematyki, fizyki, chemii, historii naturalnej i rysunków w technicznym zakładzie naukowym. Po ukończeniu nauk w tym zakładzie przypuszczeni są uczniowie do ogólnego egzaminu, który upoważnia do samodzielnego gospodarstwa leśnego. Dla prowincyi, w których zbywa na wykształconych ludziach w tym zawodzie, jak n. p. w Galicyi, mają być utworzone stypendya w zakładzie naukowym w Mariabrunn.

3. Nowy regulamin leśniczy. — Rozprawy względem wydania stosownych ustaw leśniczych rozpoczęły się już przed kilkoma laty, a na mocy wyższego rozkazu przedłożone zostały rządowi rozmaite propozycye i wnioski ze strony politycznych urzędników, stowarzyszeń leśniczych, pojedynczych gospodarzy leśnych, tudzież od komitetów umyślnie ku temu postanowionych, nakoniec i od władz krajowych. Po rozpoznaniu tych propozycyi zajmował się kongres agronomiczny w Wiedniu w roku 1849 ścisłym rozbiorem kwestyi względem wpływu administracyi państwa na gospodarstwo leśne. — W toku rozpraw występowało z najrozmaitszemi zdaniem, gdyż rozmaite stosunki gospodarcze pojedynczych prowincyi, większy lub

mniejszy zapas lasów w pewnych okolicach i wiele innych okoliczności, wpływały na opinie pojedynczych członków kongresu; ale w tym względzie panowała jednomyślność, że administracya państwa niemoże się tak zachowywać względem kultury lasów, jak względem innych gałęzi gospodarstwa wiejskiego, gdzie własna korzyść gospodarzy wiejskich zachęca do stosownego postępowania, a rząd tylko przez nauczanie, przez ustawy policyjne i karne, przez otwieranie nowych dróg odbytu, przez stosowne cła i innemi podobnemi środkami popiera czynność ludzi pojedynczych. W kulturze zaś lasów musi rząd częstokroć bezpośrednio mieć udział, musi mieć staranie o to, ażeby lasy nie tylko dla teraźniejszych generacyi były zachowane, ale ażeby tam gdzie lasów niema, lub gdzie lasy są zniszczone, dla potomności znów były zaszczipione; rząd powinien czuwać nad tem, ażeby niewycinano lasów tam gdzie jedyną są ochroną przeciw burzom, albo przeciw palącym promieniom słońca, albo przeciw wymulanu ziemi przez ulewy, chociażby nawet ze względu ekonomicznego przez wycięcie takich lasów osiągnąć się dała chwilowa korzyść; rząd powinien także czuwać nad tem, ażeby kulturę lasów powierzano tylko takim osobom, które posiadają potrzebne wiadomości leśnicze; rząd powinien nakoniec stosownemi postanowieniami prawnymi odstraszać od uszkodzenia własności leśnej, a starać się o to, ażeby szkody wyrządzone jak najspieszniej i zupełnie były wynagrodzone. W tych wszystkich względach zawiera nowy regulamin leśny najdokładniejsze postanowienia. Ustawa leśnicza rozróżnia trzy kategorye lasów: lasy państwa, lasy gmin i lasy prywatne. Według tych kategoryi stosuje się mniejszy lub większy wpływ organów rządowych na kulturę lasów. Niemożemy tu wchodzić w szczegóły ustawy, przytoczymy jednak niektóre najważniejsze jej punkta zasadnicze, mianowicie: a) Bez pozwolenia rządu niemoże żaden grunt lasowy być wykarczowany i na inne cele użyty. b) Świeżo wykarczowane części lasu muszą w pewnym przeciągu czasu znów na las być obrócone. c) Niszczenie lasów jest zakazane. d) W gospodarstwie leśnem należy mieć wzgląd na własność sąsiada i na przydatność gruntu. e) Pastwisk w lasach wolno tylko tak dalece używać, jak dalece to używanie nieszkodzi rozkrzewianiu się drzew. f) Przy zbieraniu wszelkich produktów leśnych, należy tak postępować, ażeby zręby niedoznawały szkody. g) Administracya państwa może dla pewnych lasów przepisać plan gospodarczy, tudzież oddawać pewne lasy pod zarząd osób umyślnie do tego postanowionych. h) Postępowanie w wypadkach, gdzie produkta leśne tylko przez obcy grunt mogą być wywiezione z lasu, jest dokładnie uregulowane. i) Przy pożarach lasów i szkodach przez owady, może władza polityczna w miarę potrzeby wezwać pomocy właścicieli sąsiednich. k) Nadzorcy leśni powinni być zaprzysiężeni i używają praw publicznej straży. l) Uszkodzenia własności leśnej podlegają surowym karom. Z tych głównych zasad przekona się każdy, że rząd dołożył wszelkiego starania, ażeby ochronić interesa połączone z kulturą lasów, niekładąc tamy wolnemu rozwojowi przemysłu prywatnego, jak dalece się to niesprzeciwia wyższemu względem.

4. Nakoniec wypada nam tu wspomnieć jeszcze o rozporządzeniu ministra spraw wewnętrznych z dnia 15. grudnia 1852, względem wykonywania prawa polowania; według tego odtąd polowanie na gruntach należących do gmin wykonywanem być może tylko w drodze dzierżawy. Wydzierżawieniem polowania na gruntach należących do gmin zajmują się władze polityczne.

Po tem krótkim skreśleniu najgłówniejszych prac legislacyjnych wydanych w roku 1852 możemy z wszelką słusnością powtórzyć wyrzeczone na wstępie zdanie, że rok upłyniony przyniósł nam bardzo ważne reformy we wszystkich gałęziach administracyi, i że Cesarstwo szybko postępuje w konsolidowaniu swoich stosunków wewnątrz i na zewnątrz.

Wydatek z gorzeln i browarów w Galicyi, w Krakowskiem i na Bukowinie w miesiącu czerwcu 1853 w porównaniu z tym samym miesiącem w przeszłym roku.

(Obacz Nr. 40 Dod. tygod.)

Nr.	Okregi kameralne	W ó d k a						P i w o								
		Licz. gorz.	Ilość wiader zacieru	Licz. gorz.	Ilość wiader zacieru	Zestawienie w czerwcu 1853		Licz. bro.	Wywarzono wiader piwa	Licz. bro.	Wywarzono wiader piwa	Zestawienie w czerwcu 1853				
						Zajętych gorzeln	Wydanych wiader zacieru					Zajętych browarów	Wydanych wiader piwa			
		w czerwcu 1853	w czerwcu 1852	więc.	mniej	więcej	mniej	w czerwcu 1853	w czerwcu 1852	więc.	mniej	więcej	mniej			
1	Bochnia	—	—	—	—	—	—	19	2884 ^{5/40}	16	3640 ^{2/40}	3	—	—	755 ^{3/40}	
2	Brody	15	19923	20	36717	—	5	—	16794	20	3598 ^{27/..}	20	3788 ^{27/..}	—	—	190
3	Brzeżany	5	4717	14	24269	—	9	—	19552	10	1837 ^{12/..}	11	1890 ^{20/..}	—	1	53 ^{8/..}
4	Czerniowce	45	36901	40	41099 ^{20/40}	5	—	—	4198 ^{20/40}	16	4233 ^{8/..}	17	4276 ^{4/..}	—	1	42 ^{36/..}
5	Jasło	—	—	1	840	—	1	—	840	11	465 ^{5/..}	11	525	—	—	59 ^{35/..}
6	Kołomyja	58	5761 ^{20/..}	52	9926 ^{20/..}	6	—	—	4165	7	1179 ^{36/..}	8	1146 ^{39/..}	—	1	32 ^{37/..}
7	Kraków	—	—	—	—	—	—	—	—	8	623 ^{8/..}	8	714 ^{37/..}	—	—	91 ^{39/..}
8	Lwów	—	—	—	—	—	—	—	—	9	2952 ^{34/..}	7	2610 ^{15/..}	2	—	342 ^{19/..}
9	Nowy Sącz	—	—	—	—	—	—	—	—	12	940 ^{20/..}	13	784 ^{36/..}	—	1	155 ^{24/..}
10	Przemyśl	1	115	2	2205	—	1	—	2090	17	2915 ^{12/..}	18	2849 ^{21/..}	—	1	65 ^{31/..}
11	Rzeszów	—	—	3	1264	—	3	—	1264	25	2931 ^{9/..}	23	2586 ^{15/..}	2	—	344 ^{34/..}
12	Sambor	—	—	—	—	—	—	—	—	7	1453 ^{20/..}	7	1467 ^{30/..}	—	—	99
13	Sanok	—	—	1	1680	—	1	—	1680	11	576 ^{7/..}	7	469 ^{12/..}	4	—	106 ^{35/..}
14	Stanisławów	40	29703	41	18065 ^{20/..}	—	1	11637 ^{20/..}	—	14	3691 ^{37/..}	13	3550 ^{24/..}	1	—	141 ^{13/..}
15	Stryj	5	7860	8	13860	—	3	—	6000	9	2155 ^{12/..}	10	2254 ^{13/..}	—	1	—
16	Tarnopol	17	31,108	40	95707 ^{20/..}	—	23	—	64599 ^{20/..}	20	4697 ^{11/..}	20	4071 ^{35/..}	—	—	625 ^{16/..}
17	Tarnów	—	—	—	—	—	—	—	—	16	1602 ^{38/..}	11	677 ^{15/..}	5	—	925 ^{23/..}
18	Wadowice	1	1012	1	230	—	—	782	—	18	3555 ^{34/..}	15	2948 ^{32/..}	3	—	607 ^{2/..}
19	Żółkiew	1	810	5	4848	—	4	—	4038	16	2526 ^{3/..}	13	2004 ^{30/..}	3	—	521 ^{13/..}
Razem		188	137910 ^{20/..}	228	250712	—	40	—	112801 ^{20/..}	265	44820 ^{18/..}	248	42,258 ^{9/..}	17	—	2562 ^{9/..}
Doliczywszy do tego produkcję w mieście Lwowie:		11	5892 ^{15/..}	11	4738 ^{5/..}	—	—	—	—	11	5892 ^{15/..}	11	4738 ^{5/..}	—	—	1154 ^{10/..}
w Krakowie:		6	2967 ^{10/..}	9	2811 ^{3/..}	—	3	—	—	6	2967 ^{10/..}	9	2811 ^{3/..}	—	3	156 ^{6/..}
Suma:		17	8859 ^{25/..}	20	7549 ^{9/..}	—	3	—	—	17	8859 ^{25/..}	20	7549 ^{9/..}	—	3	1310 ^{16/..}
Ogólna suma:		282	53680 ^{3/..}	268	49807 ^{18/..}	—	14	—	—	282	53680 ^{3/..}	268	49807 ^{18/..}	14	—	3872 ^{25/..}

Zestawienie produkcji zacieru w czerwcu z miesiącem majem r. 1853.

O b w ó d :	Wadowice	Bochnia	Tarnów	Sącz	Jasło	Sambor	Sanok	Rzeszów	Przemyśl	Żółkiew	Lwów	Stryj	Brody	Brzeżany	Stanisławów	Tarnopol	Kołomyja	Czerniowce	Kraków	Miasto Lwów	Miasto Kraków
	W przecięciu zacierana każda gorzelnia w maju	509	—	—	74	—	271	935	705	1281	1768	—	3114	1899	2055	830	2763	440	1949	447	—
zacierana w czerwcu	1012	—	—	—	—	—	—	—	115	810	—	1572	1328	943	743	1830	99	820	—	—	—
W porównaniu z majem zacierano w czerwcu 1853	więcej	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
mniej	1535	—	—	74	—	542	935	6345	7571	18640	—	29509	42752	40493	5155	162327	39607	91765	894	—	—
Pędziło w czerwcu gorzeln	więcej	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
mniej	4	—	—	1	—	2	1	9	5	10	—	7	18	17	2	53	45	21	2	—	—

Gorzeln i w całym kraju było mniej o 197 niż w maju; jedna gorzelnia pędziła w maju 1522, w czerwcu zaś tylko po 734 wiader. Ogólna produkcja w całym kraju w czerwcu była mniejsza niż w maju o 448.148 wiader zacieru.

Zestawienie produkcji piwa w czerwcu z miesiącem majem r. 1853.

O b w ó d :	Wadowice	Bochnia	Tarnów	Sącz	Jasło	Sambor	Sanok	Rzeszów	Przemyśl	Żółkiew	Lwów	Stryj	Brody	Brzeżany	Stanisławów	Tarnopol	Kołomyja	Czerniowce	Kraków	Miasto Lwów	Miasto Kraków
	W przecięciu produkował każdy browar w maju	228	115	87	81	35	125	48	104	163	136	350	183	167	133	257	240	207	241	87	466
produkował w czerwcu	197	152	100	78	42	207	52	117	172	158	328	239	179	183	264	235	168	264	78	536	495
W porównaniu z majem warzono w czerwcu	więcej	—	—	126	—	452	140	163	145	219	—	509	94	105	93	134	—	—	18	294	3
mniej	226	47	—	39	23	—	—	—	—	—	205	—	—	—	—	—	64	343	—	—	—
Było w czerwcu browarów	więcej	1	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	1	—	—
mniej	—	—	1	—	3	1	—	1	—	1	—	—	1	3	—	—	—	3	—	1	3

W całym kraju było w czerwcu o 12 browary mniej; jeden browar produkował w przecięciu 191, w maju zaś 178 wiader. Ogólna produkcja w całym kraju w czerwcu była większa o 1519 wiader piwa.

Opisy obrazów znajdujących się w kościołach miasta Lwowa.

Przez Felicyana Łobeskiego.

(Ob. Nr. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 16, 28, 36, 40, 41, 42, 43 i 44 Dod. Tygod.)

Klasztor xx. Karmelitów i kościół pod wezwaniem ś. Michała.

47. Obraz wielkiego rozmiaru przedstawiający Alberta Patryarchę Jerozolimskiego dającego regułę pierwszemu generałowi kar-

melitów. — Twarz w profilu, pięknych szlachetnych rysów, zwrócona w górę ku jasności, w ręku karta, którą odbiera kłęczący zakonnik, w dali tęcza i obłoki. Obraz dawny, pięknej kompozycji i dobrego wykonania, lecz już bardzo zniszczony. Koloryt mocno ciemny.

48. *Fr. Joannes Brizillotus, natione Gallus, Doctor Parisiensis, Ordinis Carmelitarum A. R. O. Hic ob morum integritatem ac doctrinae et pietatis famam, assumptus fuit a Carmelo ad Iusulam.*

49. *Abbatialem Ordinis Cisterciensis et deinde ad Archiepiscopatum Arborensem Sardiniaeque... ac demum creatus est S. R. E. Cardinalis a Julio II. Pont. Max. Floruit Anno Domini 150... — Półpostać w szacie karmelity — na głowie biret czerwony.*

50. *Fr. Balthasar Limrus Natione Lusitanus Ordinis karmelitarum A. R. O. Vir pietate doctrina ac morum... conspicuus. Hic post finitum officium Provincialatus in Lusitania Archiepiscopus Bracharensis et demum Hispaniae Primas. Floruit Anno Dni 1545. Postać w szatach karmelity z paliuszem.*

51. *Fr. Jacobus Turnerius Natione Gallus, Joannis XXII. Pontificis Maximi ex sorore Nepos: Ordinis Carmelitarum A. R. O. Hic primo fuit Abbas S. Ordinis Cisterciensis in Gallia et deinde S. R. E. Cardinalis, Tituli S. Priscae: circa Annum Christi 1341. W szatach karmelickich — na głowie biret.*

52. *Fr. Paulus Biscontus, Natione Siculus, Ordinis Carmelitarum A. R. O. Vir ingenio, pietate ac sapientia praestantissimus. Hic factus fuit a Paulo II. Pont. Max. Arch. Pan... 1440. — Półpostać w szatach karmelity.*

53. *Obraz. Półpostać w szatach karmelitańskich. W górze dwa cherubiny. W lewej ręce krzyż z Chrystusem, prawa wzniesiona ku niebu. Z ust płyną róża i lilie. Podpis u dołu: B. Angelus Mazzinghi Carmelita generis nobilitate, morum integritate, vitae austeritate, Verbi divini praedicatione et miraculorum dono clarus, Florentiae in suae Patriae Coenobio extremam diem clausit, 17. Augusti Anno 1438.*

54. *Fr. Philippus Hurbide, Natione Hispanus, Ordinis Carmelitarum A. R. O. Hic ob sua Merita et scientiam factus est a Benedicto XIII. Pont. Max. Archiepiscopus Ragusinus. Anno Dni 1727.*

55. *Obraz bardzo dawny, przedstawiający ś. Franciszka z Asisi w półpostaci i naturalnej wielkości, lecz już bardzo zniszczony.*

56. *Obraz alegoryczny dużego rozmiaru: Kościół zwyciężający. Postać niewieścia, w naturalnej wielkości, z książką zamkniętą w ręku, na której tiara. W prawem ręku trzyma wielki krzyż, u którego na łańcuchach zawieszonych trzech szatanów.*

57. *Nareszcie wielka rycina zawierająca poczet wszystkich znakomitych duchownych z zakonu ś. Franciszka. Na samym dole, na skale, z której szatan spada, klęczy ś. Franciszek Seraficki z rozwartemi rękami. Z jego łona wyrasta gałęziste drzewo, którego ramiona rozchodzą się na obie strony, a w śród tych umieszczone są portrety wszystkich celniejszych tej reguły zakonników z odpowiednimi podpisami. Prócz tego pełno jest dokoła łacińskich napisów — bez miejsca i roku wydania.*

Obrazy w zakrystyi.

1. *Portret kobiety, w kształcie owalu, z napisem u góry: Illustrissima Comessa Helena de Morskie Tarnowska Kachorlicensis Capitanea hac in ecclesia sepulta die 5. martii A. D. 1771. Twarz młoda z wyrazem smutku, włosy pudrowane, suknia biała lamowana sobolem, z wierzchu płaszcz czerwony.*

2. *Portret z napisem u spodu: Celsissimus Illustrissimus Reverendissimus Dominus de Ossala Joannes Skarbek Archiepiscopus Leopoliensis. Ecclesiae hujus Anno Dni 1729 Consecrator et Bibliothecae insignis augmentor ac Conventus gratissimus benefactor.*

3. *Obraz przedstawiający ś. Franciszka siedzącego pod skałą. Cała postać, stopy wyciągnięte, na kolanach księga, obok na ziemi dyscyplina, w ręku różaniec. Twarz jakby konającego, nad nim anioł przygrywający na skrzypcach. Obraz pięknej bardzo kompozycji, wzorowego rysunku i takiegoż wykonania, najprędzej iż zagranicznego pędzla.*

4. *Ś. Stanisław wskrzeszający Piotrawina. Cała postać blisko naturalnej wielkości, w infule, z pastorałem i zegnając ręką. Obok powstający z grobu Piotrawin, w dali kościółek wiejski. Utwór widocznie rodzimy.*

5. *Obraz przedstawiający szturm Szwedów na kościół karmelitów. W górze w obłokach pośród jasności ś. Kazimierz, w mitrze książęcej, z krzyżem w ręku, w szacie białej ze złotem. Na dole wojska szwedzkie, w hełmach, w zbroi i z kopiami — w popłochu. Z góry z obłoków biją pioruny.*

6. *Obraz Matki Bożej. Cała postać blisko naturalnej wielkości. W układzie i kształtach wiele idealności, lubo rysunek niewzorowy. Włosy rozpuszczone, płaszcz rozwiany, w podobnym powiewie splywa welon z głowy, na rękę Chrystus piastujący świat i przebijający wysokim krzyżem węża.*

7. *Portret z napisem: Illustrissimus Excellentissimus Stanislaus de Magna Konczyce Mniszech, Capitaneus Leopoliensis in erectione templi et Conventus hujus beneficentissimus (bez roku). Półpostać, na szyi chustka biała haftowana. Pędzel dobry, lecz utwor zniszczony, kształt portretu owal w wązkich blaszanych ząbkowanych ramkach.*

8. *Portret kobiety, z podpisem: Eleonora de Tyraw Chomentowska. Annos vitae suae vixit 27. Obiit anno 1669, die 5. mens. Decembris, requiescit in sancta pace hac in ecclesia sepulta. Półpostać w szacie zółtej lamowanej futrem — ręce z różańcem złożone jak do modlitwy — na głowie czarny czepek kroju zakonnego. Herb: pół koła, w którym utkwiony miecz.*

9. *Matka Najświętsza w siedzącej postawie, pełna boleści. Na jej łonie Chrystus z krzyża zdjęty. Obraz dużego rozmiaru, utwor włoski. Jest to najpiękniejszy obraz w niniejszym klasztorze.*

10. *Chrystus w piwnicy z łańcuchami na szyi; postać w naturalnej wielkości, w głębi płaczące anioły. Utwór dość świeży, lecz niewiadomo przez kogo.*

11. *Portret z podpisem: Illustrissimus Excellentissimus Mathaeus in Rozdol et Rzewuski Palatinus Belzen. Dux suprem. exercit. Regn. Ecclesiam hanc splendido funeris sui apparatu exornavit in Ecclesia Rozdoliensi tumulatus, anno D. 1728. — Twarz oschła, ściągła, wąs i czupryna golona. Szata z futrem gronostajowem, na piersiach order.*

12. *Ś. Wacław. Cała postać, w zbroi, w płaszczu książęcym, w lewej ręce tarcza, w prawej chorągiew. Na chorągwi i na tarczy orły jednogłowe, czarne. Po bokach dwaj anioły.*

13. *Portret Albrechta Makucha, garniarza i obywatela lwowskiego, który fundował klasztor na Halickiem przedmieściu. Portret ten zawieszony jest nadedrzwiemi zakrystyi wewnątrz kościoła przed wielkim ołtarzem. Wyobraża popiersie w podeszłym lecz czerstwym wieku mężczyzny. Głowa bardzo charakterystycznych rysów, nos orli, broda siwa kędzierzawa, włos krótko strzyżony, żupan błękitny, wierzchnia szata czerwona z białem futrem. Utwór dobrego pędzla z wszelką cechą pierwotworu.*

14. *Portret na blasze, z podpisem: A. R. P. Andreas Barszczewski S. T. M. D. Quater Provincialis Primus assistens pro Provinciis Poloniae, cujus diligentissima cura picturis altariibus et pretiosa supellectili ecclesia haec aucta, post multos labores in pace requiescit 1755. Półpostać w szatach karmelity.*

15. *Portret z napisem: Illustrissimus Reverendissimus Dnus Josephus Barszczewski, Canonicus Archicatedralis Officialis et Vicarius generalis in spiritualibus Leopoliensis. hujus Conventus benefactor insignis, hac in ecclesia sepultus 1753. Szaty kanonicze fioletowe.*

16. *Portret kobiety, z napisem: Illustrissima Excelsissima Domina Joanna ex Marchionibus de Bethune Jablonowska Palatina Russiae et pari fundatorum liberalitate altarium pretioso supellectilis, turris, et horologii fundatrix, obiit 29. Septemb. 1744. Półpostać, płaszcz z gronostajami, twarz młoda piękna, włos ciemny w lokach.*

17. *Rycina kolosalnego rozmiaru, wyobrażająca Matkę Najświętszą w postaci stojącej, prawie w połowie naturalnej wielkości, z koroną na głowie, z Chrystusem po lewej stronie i z berłem w prawem ręku, w sukni w kwiaty, bez płaszcza. Chrystus, dziecię trzyma w jednej ręczce ptaka, drugą błogosławi. U dołu podpis: Vera effigies Iconis magnae et admirabilis Virginis Deiparae Mariae Finsidensis positae super altare in S. S. Scullo consecr. et delineata anno 1684. Poniżej znajduje się jeszcze inny napis, w tych wyrazach i z tą pisownią: „Warhaffte abcontrafetung Des bilds der Wunderbarsichen Muetter gottes.... Einsidlen Nehendl auff dem Altur in dero von Cill geweihten H. H. Capellen delineri 1684.*

Obrazy w refektarzu.

1. *Trzej Królowie, obraz dużego rozmiaru, w stylu staroniemieckiej szkoły. Rozmaitość barw, ich żywość są uderzające, lecz zarazem jest pewna oschłość w ich ujęciu, obok sztywności kształtów i w układzie. Postacie wielkości naturalnej. Palma, wiel-*

błąd i piramida zajmują tło obrazu. W górze gwiazda. Jest to najoriginalniejszy i może najdawniejszy obraz w całym klasztorze.

2. Obraz dużego także rozmiaru, przedstawiający postać w szatach zakonnych, w prawem ręku pióro, w lewem księga rozwartą, oczy w górę wzniesione, twarz w natchnieniu. Na stoliku orzeł trzymający w dziobie kalamarz, obok obca ręka podająca pióro. Na księdze napis: „*Potuit, decuit, ergo fecit.*” W górze Bóg Ojciec, oraz Chrystus jako dziecko witający Najświętszą Pannę przystępującą ze złożonymi rękami, z gwiazdami na skroni. — Pędzel średni, lecz wiele ducha w wyrazach i w kompozycji.

3. Portret z napisem: *Reverendissimus Maria Pontall Veronensis Conventus Venetorum filius in comitiis generalibus Censensae habitis Prior generalis, die 5. Junii 1756 electus a Clemente XIII. P. M. Episcopus Pharensis die 23. octobris*

1761 creatus. Quo regente ordinem, divisio Provinciae Russiae et M. D. J. in duas facta, et bulla Benedicti XIV. P. M. confirmata est. — Półpostać w szatach karmelity, z krzyżem na piersiach, w ręku papier.

4. Portret z napisem: *M. R. P. Martinus Rubczyński, Prior Conventus Majoris Leopold. S. Th. Dr. 1745.* — Szata karmelicka, w ręku pióro.

5. Obraz przedstawiający Chrystusa siedzącego za stołem, rozmawiającego z trzema niewiastami. Jedna z nich zajęta około ogniska. U spodu napis: *Instrue Martha focum, praebere nova pabula flammis. Quod sero efficies, hoc cito coxit amor.* Utwór przypominający stylem Pawła Weroneńczyka.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Biecz. Rok 1399.

Władysław Jagiello oddaje Przedmieszczen bieckich pod władzę miasta i obowiązuje do budowania i naprawy murów miejskich.

Wladislaus dei gr(ati)a Rex Poloniae Lithuaniaeq(ue) Princeps suppremus et heres Russiae etc. Significamus quibus | expedit vniuersis P(raesc)ncium noticiam habitur(is) Q(uare) ob constantis fidelitatis merita et clarae Puritatis constancia(m) quibus Ciuces et Jncolae n(ost)re Ciuitatis **Becz** coram n(ost)re magestatis p(raesc)ncia plurimu(m) placuerunt et in posteru(m) | aucto. fidelitatis studio prestancius ad s(er)uiendum nobis fideliter se reddere possint Prompeiores horum intu|itu cupientes eorum inopie subuenire et eos sp(eci)alis g(raci)e prerogatiua preuenire volentesq(ue) exo condicione(m) | pred(i)c(t)e n(ost)re Ciuitatis **Becz** fieri meliorem ip(s)is damus concedimus p(raesc)ntibus et donamus In et super om(n)ib(us) | et singulis Jncolis et Suburbanis in pred(i)c(t)e n(ost)re Ciuitatis **Becz** generaliter Suburbio cohabitantibus ple|nam et om(n)i(m)odam facultatem ita q(uod) pred(i)c(t)i Jncole et Suburbani Suburby Ciuitatis n(ost)re **Becz** ad requisic(i)one(m) | et mandatum pred(i)c(t)orum Ciuium sub eorum existentes tuicione pro|muris et murorum d(i)c(t)e n(ost)re Ciuitat(is) | **Becz** defectibus reformandis laborare et labores facere tocians quociens opportunu(m) fuerit sint astricti Censu et Juribus n(ost)ris regalibus dumtaxat except(is) que(m)quidem Censum in predictis Suburbanis more | solito exactum pro nobis et n(ost)ri thesauri vtilitate annis singulis volumus reseruare, Vobis igitur | om(n)ibus et singulis Suburbanis Ciuitatis n(ost)re **Becz** Suburby hui(usm)odi damus firmis n(ost)ris Regalibus in | mandatis Qual(e)n(us) pred(i)c(t)is Ciuibus et Consulibus delaboribus et Obediencia respondere debeatis Juribus | et Censu n(ost)ris regalibus ut p(rae)mittitur semper saluis datum in **Szabno** in vigilia B(ea)ti Martini co(n)fessoris | Anno d(omi)ni **Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Nono** P(rae)sentib(us) ta(n)tummodo adn(ost)re volunta(tis) h(e)n(e)placitu(m) valitur(is).

Podpisu nie ma żadnego. Po pieczęci, która na pasku pergaminowym wisiła, zostały tylko rozerznienia w zagiętce. Po prawej stronie też samą ręką przypisane:

Ad Relacionem d(omi)ni Nicolai de | Curow Ep(iscop)u Wladislauiensis |.

Na odwrotnej stronie tego na pergaminie gotyką pisanego aktu znajdują się oprócz znaku pisarskiego [†] i No. 33. trzy napisy, z tych

l(ite)ra labor(um) suburbanor(um) | ut labore(n)t ad ciuitatem | qu(ando) iubent(ur) p(er) Consules |

drugi:

1564 | 21 Marcy oblatae et renisae | in Conuentu Regni Varss(aviae)

trzeci:

De laborib(us) praestan(dis) Ciuitat(i) p(er) Suburbanos

Na przelożenie Pana Mikołaja z Kurowa Biskupa Włocławskiego.

najdawniejszy, tej samej co treść przywileju ręki, brzmi jak następuje:

Rozporządzenie względem robocizny, którą przedmieszczenie miasta odbywać mają, gdy Rada miejska nakaże.

1564. 21go marca wniesione i przejęzane na sejmie koronnym w Warszawie.

O robociznie, którą Przedmieszczenie do Miasta odbywać mają.

We Lwowie 10go kwietnia 1853.

W. F.